26/11/2022

Άγιος Στυλιανός: Προστάτης των παιδιών και Ιατρός τεκνογονίας – Η Εκκλησία κοντά στο παιδί

/ Επικαιρότητα

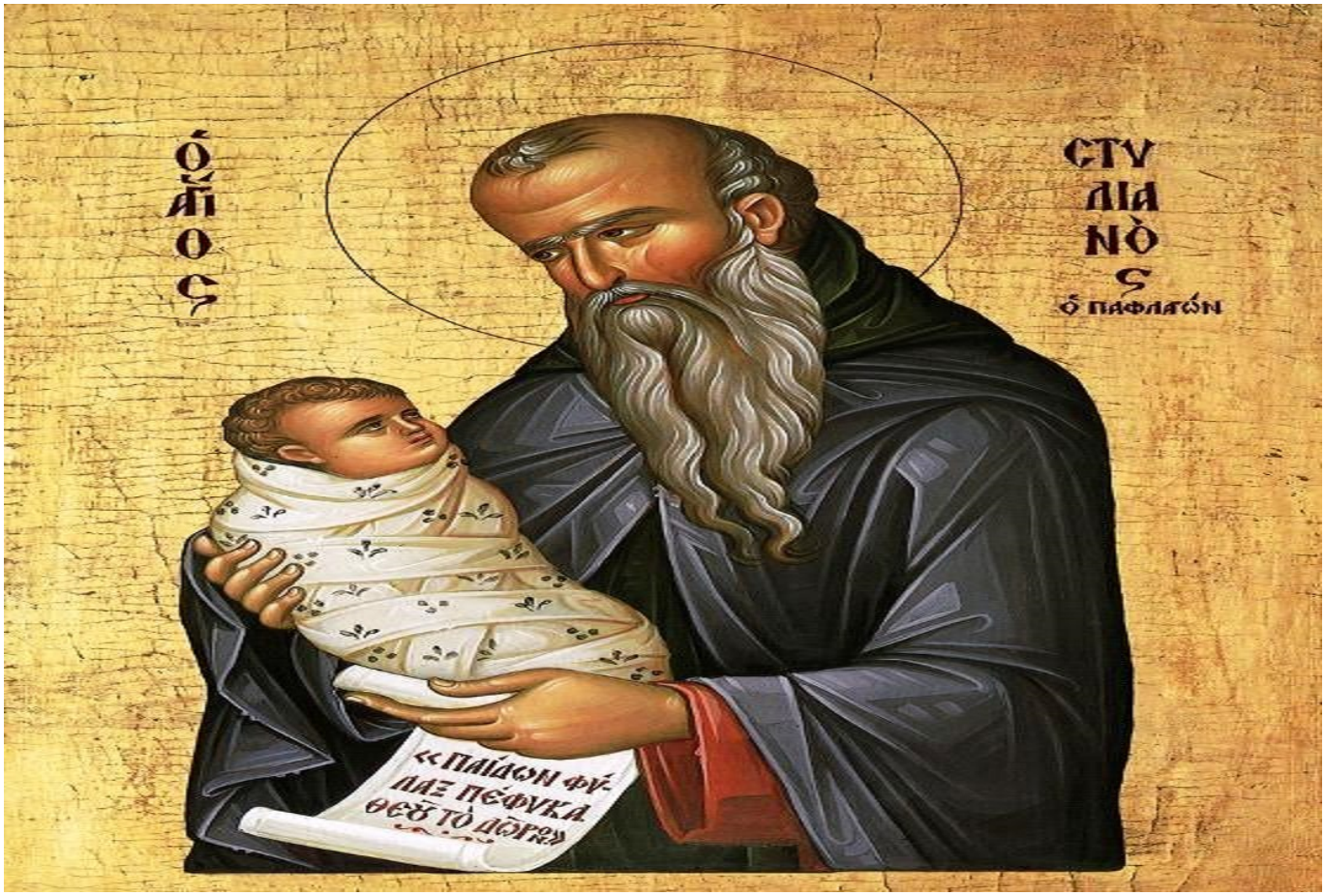

Κάθε χρόνο στις 26 Νοεμβρίου η Εκκλησία μας τιμά τον Άγιο Στυλιανό, τον άγιο της αγκαλιάς, τον προστάτη των βρεφών και των νηπίων. Πολύ χαρακτηριστική αλλά και συγκινητική είναι η εικόνα του με ένα μωρό στην αγκαλιά του. Παρά τις περί του αντιθέτους αιτιάσεις κάποιων, η συμβολή του Χριστιανισμού στην εξύψωση και προστασία του παιδιού είναι μοναδική.

- *Της Δέσποινας Σωτηρίου*

«*Αφήστε τα παιδιά και μην τα εμποδίζετε να έλθουν κοντά μου, γιατί σ' αυτά ανήκει η βασιλεία των ουρανών*», είχε πει ο Ιησούς Χριστός ο οποίος δέχθηκε τα παιδιά με πολλή αγάπη και τα ευλόγησε. Μάλιστα τα παρουσίαζε ως υπόδειγμα στους μεγάλους ανθρώπους για να μπουν στη Βασιλεία των Ουρανών. «Αν δεν γίνεται σαν τα παιδιά, δεν πρόκειται να μπείτε στη Βασιλεία των Ουρανών».

Η εκκλησία μας αναγνωρίζει την αξία του ανθρώπου από την εμβρυακή ηλικία έως ψυχοσωματικής ύπαρξης. Γι' αυτό και καταδικάζει τις εκτρώσεις, αφού έκτρωση σημαίνει φόνος. Ενδιαφέρεται για τα ανάπηρα παιδιά, γι' αυτό ίδρυσε ιδρύματα για την περίθαλψή τους. Αγαπά το ορφανό παιδί, γι' αυτό διατηρεί ορφανοτροφεία, ενώ παράλληλα ολοκληρώνει την προσωπικότητα του παιδιού (Κατηχητικά σχολεία, έκδοση παιδικών βιβλίων, περιοδικών κατασκηνώσεις κ. α.).

Ο Απόστολος Παύλος κάνει λόγο για την παιδαγωγία των τέκνων και τις αμοιβαίες υποχρεώσεις γονέων και παιδιών και οι Πατέρες της Εκκλησίας μίλησαν για την ανεκτίμητη αξία των παιδιών και φρόντισαν γι' αυτά. Στη Θεία Λειτουργία η Εκκλησία εύχεται για το παιδί: «Τα νήπια έκθρεψον, την νεότητα παιδαγώγησον».

Άγιος εκ κοιλίας μητρός

Ο **Άγιος Στυλιανός** γεννήθηκε στην Παφλαγονία της Μικράς Ασίας , μεταξύ του 400 και 500 μ.Χ. Ήταν ευλογημένος από την κοιλιά της μητέρας του ακόμη. «Ούτος εκ μήτρας αγιασθείς, γέγονε του Αγίου Πνεύματος οικητήριον», αναφέρει χαρακτηριστικά το Συναξάρι του. Όσο μεγάλωνε, τόσο με την Χάριν του Θεού γινόταν κατοικητήριο του Αγίου Πνεύματος.

Από την παιδική του ηλικία έδειξε τα σπάνια προτερήματα της αγιασμένης ζωής

του. Αν και ήταν και αυτός παιδί και νέος και έφηβος, μολονότι είχε κι εκείνος σάρκα, εν τούτοις δεν άφησε τις επιθυμίες να μολύνουν το πνεύμα και την ψυχή του. Φιλοσόφησε με την αληθινή σοφία του Θεού και είδε πόσο πρόσκαιρος και τιποτένιος είναι ο υλικός τούτος κόσμος.

«Πέταξα από πάνω μου μια βαριά άγκυρα»-τα πλούτη

Η πρώτη ενέργειά του ήταν να πουλήσει την περιουσία του και να την μοιράσει στους φτωχούς της Εκκλησίας. Και όταν δεν του είχε απομείνει τίποτε πια από την πατρική κληρονομία , γεμάτος ανακούφιση και χαρά, είπε:

«Πέταξα μια βαριά άγκυρα, που με κρατούσε δεμένο κοντά στις επιθυμίες του φθαρτού σώματος. Πέταξα από πάνω μου την φθορά και την απώλεια. Τώρα ανοίγεται μπροστά μου πιο ευδιάκριτος ό δρόμος της αληθινής ζωής.»

Ζει αγιασμένη μοναχική ζωή

Ο Άγιος Στυλιανός αποδεικνύεται λαμπρό αστέρι της ασκητικής ζωής. Γίνεται παράδειγμα σε νεότερους και παλαιότερους. Όλοι τον θαυμάζουν και τον προβάλλουν σαν παράδειγμα. Τον έχουν σαν πρότυπο μιμήσεως.

Αναχωρεί στην έρημο για να τελειωθεί εν Χριστώ

Άλλα η αυστηρότητα εκείνη του ασκητικού βίου δεν του είναι αρκετή, θέλει να πλησιάσει περισσότερο στην τελειότητα. Επιθυμεί, τώρα την πλήρη μόνωση τον αυστηρότατο ασκητισμό: τον αναχωρητισμό. Αποχαιρετάει τους αδελφούς μοναχούς στο Μοναστήρι και αποσύρεται ο Άγιος μακριά σε έρημο και ακατοίκητο μέρος. Εκεί στην έρημο κατασκηνώνει σ’ ένα σπήλαιο.

Το νέο στάδιο της ασκητικής του ζωής είναι ουράνιας τελειότητας. Οι μέρες και οι νύχτες του κυλούν με λογισμούς, με σκέψεις και προσευχές για τον Τρισυπόστατο Θεό. Ψάλλει ολόψυχα το μεγαλείο του Θεού. Υμνεί την Αγία Τριάδα. Ζει ενωμένος με τον Θεό! Τίποτε δεν διασπά την θεϊκή του γαλήνη.

Μελετά την φύση και υμνεί τον Δημιουργό

Όλα όσα βρίσκονται γύρω του και όσα προβάλλουν στον μακρινό του ορίζοντα δεν είναι τίποτε άλλο, παρά αποδείξεις του Δημιουργού. Μελετά τα δημιουργήματα του Θεού και δυναμώνει πιο πολύ η πίστη του.

Έβλεπε τον Θεόν στα απειροπληθή άστρα του ουρανού , που στροβιλίζονται στο αχανές διάστημα με τόση ταχύτητα, αλλά και ακρίβεια. Τα έβλεπε όλα αυτά και

αναφωνούσε με τον Δαυίδ: «Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού ποίησιν δέ χειρών αυτού αναγγέλλει το στερέωμα». Ξεσπούσε κατόπιν σε δοξολογία, λέγοντας: «Ως εμεγαλύνθη τα έργα σου, Κύριε! Πάντα εν σοφία εποίησας. Επληρώθη η γη της κτίσεως Σου»!

Πολλοί τον επισκέπτονται στην έρημο

Πολλά χρόνια έζησε τη σκληρή ζωή του αναχωρητού. Πάλεψε στην έρημο επί δεκαετίες ολόκληρες σκληρά με τον διάβολο και τον εαυτό του για να φθάσει στην αγιότητα που θέλει ο Θεός, ο Οποίος είπε: «γίνεσθε Άγιοι , ότι Εγώ Άγιος ειμί».

Ο Δημιουργός ήθελε να ζήσει ακόμη ο Άγιος Στυλιανός, για να λαμποκοπά με την αρετή του και να παραδειγματίζει με την αυστηρότητα της ασκητικής του ζωής. Διαδόθηκε, λοιπόν, η φήμη του Αγίου Στυλιανού παντού. Πλήθος κόσμου από διάφορα μέρη συνέρρεαν μ’ ευλάβεια προς τον Άγιον για να θαυμάσουν την αγιότητα του και ν’ αποκομίσουν ψυχικά και σωματικά αγαθά. Η αγία του μορφή, τα σοφά του λόγια, οι προτροπές του άλλαξαν την ζωή πολλών ανθρώπων.

Αγαπά πολύ τα παιδιά και τα θεραπεύει θαυματουργικά

Γνώριζε ο Άγιος Στυλιανός, ότι για να κερδίσει κανείς την Βασιλεία των Ουρανών πρέπει να έχει τη ψυχή του, σαν τη ψυχή των μικρών παιδιών που είναι αθώα. Ήξερε, ότι τα παιδιά έχουν αγγελικές ψυχές. Γι΄ αυτό ήθελε να τα βοηθάει, να τα προστατεύει τα παιδιά.

Ο Θεός βράβευσε το ιερό του αίσθημα και του έδωσε την θαυματουργική δύναμη να θεραπεύει τα ασθενικά παιδιά. Μητέρες από κοντινά και μακρινά μέρη, με φορτωμένα στους ώμους ανάπηρα και άρρωστα παιδιά έτρεχαν , με πόνο και πίστη, κοντά στον Άγιο για να ζητήσουν την θεραπεία των παιδιών τους. Μέρες ολόκληρες βάδιζαν μέσα σ’ έρημα μέρη για να βρουν την δοξασμένη από τον Θεό ασκητική σπηλιά του Αγίου Στυλιανού. Και όταν έφθασαν εκεί, με δάκρυα στα μάτια έπεφταν στα πόδια του Γέροντα ασκητή, δόξαζαν τον Θεό, που τον συνάντησαν και τον παρακαλού-σαν να γιατρέψει τα παιδιά τους.

Ο Άγιος Στυλιανός γεμάτος καλωσύνη και συμπόνοια έπαιρνε τ’ άρρωστα νήπια στα χέρια του και με μάτια δακρυσμένα παρακαλούσε το Θεό να τα γιατρέψει. Ο Δεσπότης των Ουρανών άκουγε την ολόψυχη προσευχή του και ο Άγιος θαυματουργούσε. Παιδιά άρρωστα εύρισκαν την υγειά τους.

Μανάδες έκλαιγαν από χαρά έξω από το ασκητήριο του. Και άλλες καταφιλούσαν με σεβασμό και ευγνωμοσύνη το χέρι του Αγίου γέροντα, δοξάζοντας τον Θεόν. Τα θαύματα όμως αυτά γινόταν γνωστά σ’ όλα τα μέρη και κόσμος πολύς έτρεχε στον

Άγιο Στυλιανό για να τον παρακαλέσει να γιατρέψει από κάποια ασθένεια τα παιδιά του.

Χαρίζει παιδιά στους ατέκνους

Αλλά δεν ήταν μόνο τα θαύματα της θεραπείας των παιδιών που δόξαζαν το όνομα του ταπεινού Αγίου Στυλιανού. Ο Άγιος απέκτησε φήμη ως θαυματουργού, διότι έκανε τους άτεκνους εύτεκνους, με την προσευχή του. Με την προσευχή του Αγίου Στυλιανού πολλές στείρες τεκνοποιούσαν. Πολλοί πιστοί Χριστιανοί με την ευλογία του, αν και ήταν άτεκνοι πρωτύτερα , απέκτησαν ωραία και γεμάτα υγεία παιδιά.

Πολλοί μάλιστα καλοί Χριστιανοί και μετά την κοίμηση του, επικαλούμενοι το όνομα του Αγίου και ζωγραφίζοντας σαν τάμα την εικόνα του , απέκτησαν παιδιά, αν και είχαν χάσει την ελπίδα πια να τεκνοποιήσουν.

Αναχωρεί προς Κύριον, αλλά συνεχίζει να θαυματουργεί

Έτσι έζησε κι έτσι δόξασε το όνομα του Θεού και δοξάσθηκε από τον Ουράνιο Πατέρα ο Άγιος Στυλιανός. Όταν έφθασε σε βαθειά γεράματα, έστειλε ο Θεός τους Αγγέλους Του και πήραν την αγία του ψυχή, για να την αναπαύσουν από τους πολύχρονους κόπους, τις στερήσεις και τη σκληρότητα της ασκητικής ζωής. Κοιμήθηκε , λοιπόν, ο Άγιος πλήρης ημερών και αρετών.

Πού τον έθαψαν, δεν γνωρίζουμε, ούτε διασώθηκαν άλλα στοιχεία από την κουρασμένη και αγιασμένη ζωή του. Έμεινε όμως το όνομά του. Τον σέβεται και τον τιμά όλη η Ορθόδοξη Χριστιανωσύνη. Τον επικαλούνται στις ανάγκες τους και προπάντος για τα άρρωστα παιδιά τους. Κτίζουν στο όνομα του μεγαλοπρεπείς Ναούς. Τα θαύματα του Αγίου συνεχίζονται και μετά την κοίμησή του. Και σήμερα ο Άγιος Στυλιανός εξακολουθεί να είναι προστάτης των παιδιών. Λένε μάλιστα, ότι από την λέξη «στυλώνει» που σημαίνει «στηρίζει τη υγεία των παιδιών».